ITALGRANI / AMMINISTRAZIONE DELLE FINANZE DELLO STATO

Ὁ κανονισμός 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979, δέν ἐφαρμόζεται ἐπί τῶν καταβολῶν εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν, πού διενεργήθηκαν πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1980.

O'Keeffe Bosco Koopmans

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 9 Δεκεμβρίου 1982.

Ὁ γραμματεύς

P. Heim

Ὁ πρόεδρος τοῦ πρώτου τμήματος

A. O'Keeffe

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIMONE ROZÈS ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1982 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Τά ἐρωτήματα πού σᾶς ὑπέβαλε στίς 5 Μαρτίου 1982 τό Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας μέ διάταξη πού ἐξέδωσε στίς 25 Νοεμβρίου 1981 ἀφοροῦν καί πάλι τήν *ἐκ τῶν ὑστέρων* εἴσπραξη εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού δέν κατέστησαν ἀπαιτητοί γιά ἐμπορεύματα πού διεσαφήσθησαν ὑπό τελωνειακό καθεστώς πού προβλέπει τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τέτοιων δασμῶν.

2. Οἱ περιστάσεις, ὑπό τίς ὁποῖες ἀνέκυψε ἡ διαφορά μεταξύ τῆς ἑταιρίας Italgrani καί τῶν ἰταλικῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

Τόν Νοέμβριο τοῦ 1972 ἡ ἐν λόγω ἑταιρία ἐδήλωσε στίς τελωνειακές ἀρχές τοῦ Λιβόρνου ὅτι προετίθετο νά εἰσαγάγει μία παρτίδα σίτου προελεύσεως τρίτων χωρῶν. Τό τελωνεῖο ἀπεδέχθη τήν διασάφηση αὐτή εἰσαγωγῆς στίς 8 Νοεμβρίου 1972, τό ἐμπόρευμα ὅμως ἀπεσύρθη ἀπό τό τελωνεῖο τμηματικῶς, μετά τήν ἀποδοχή αὐτή, σέ διάφορα χρονικά διαστήματα.

Σέ μία πρώτη φάση, τό τελωνεῖο ὑπέβαλε τήν γεωργική εἰσφορά σύμφωνα μέ τόν συντελεστή πού ἴσχυε κατά τίς ἡμερομηνίες πού ἀπεσύρθη τό ἐμπόρευμα. Στίς 11 Ἰουλίου 1977, ὅμως, ἐζήτησε ἀπό τήν εἰσαγωγέα τήν καταβολή τοῦ ποσοῦ τῶν 5 901 035 λιρετῶν, προσαυξημένου κατά τούς τόκους, τό ὁποῖο ἀντιπροσωπεύει τήν διαφορά μεταξύ τοῦ συντελεστοῦ πού ἴσχυε κατά τήν ἡμερομηνία ἀποδοχῆς τῆς διασαφήσεως εἰσαγωγῆς καί τοῦ συντελεστοῦ πού ἴσχυε κατά τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ἀπεσύρθη τό ἐμπόρευμα.

Μέ τήν ἐνέργειά του αὐτή, τό τελωνεῖο συνεμορφώθη πρός τήν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου ἐπί τῆς ὑποθέσεως Frecassetti,

1 — Μετάφραση ἀπό τά γαλλικά.

τῆς 15ης Ἰουνίου 1976 [1], στήν ὁποία τό Δικαστήριο ἐδέχθη ὅτι οἱ εἰσφορές πρέπει νά ὑπολογίζονται βάσει τοῦ συντελεστοῦ πού ἐφαρμόζεται κατά τήν ἡμερομηνία ἀποδοχῆς τῆς διασαφήσεως εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἡ ἑταιρία Italgrani, ὅμως, ἤσκησε ἀνακοπή κατά τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων εἰσπράξεως, προβάλουσα τόν ἰσχυρισμό ὅτι ἡ νομολογία τοῦ Δικαστηρίου δέν ἠδύνατο νά ἐφαρμοσθεῖ ἐπί καταστάσεων πού ἔχουν ἤδη τακτοποιηθεῖ.

Τό Tribunale τῆς Φλωρεντίας ἐπιθυμεῖ νά διευκρινισθεῖ ἄν ἡ θέσπιση τοῦ κανονισμοῦ 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979, πού ἀναφέρεται στό ζήτημα αὐτό τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων καταβολῆς, ἔχει ὡς συνέπεια νά τεθεῖ ὑπό ἀμφισβήτηση ἡ ἐνέργεια τῶν ἰταλικῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψη ὅτι οἱ ἐν λόγω διοικητικές ἀρχές προέβησαν στίς ἐνέργειες εἰσπράξεως πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1980, ἡμερομηνία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου, τρία ὅμως ἔτη μετά τήν ἔκδοση τῆς διοικητικῆς πράξεως ἡ ὁποία εἶχε ἀρχικῶς καθορίσει τήν ἐπιβλητέα εἰσφορά.

3. Ἡ προσφεύγουσα στήν κυρία δίκη δέν προέβη οὔτε σέ γραπτές οὔτε σέ προφορικές παρατηρήσεις, οἱ δικές μας δέ προτάσεις εἶναι σύντομες, λόγω τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῆς 12ης Νοεμβρίου 1981 σέ ὑποθέσεις πολύ παραπλήσιες τῆς παρούσης [2]. Πιστεύομε, ἐξ ἄλλου, ὅτι ἄν τό Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας εἶχε ὑπ' ὄψη του τήν ἀπόφαση αὐτή δέν θά ἔκρινε ἀναγκαῖο νά ἐρωτήσει τό Δικαστήριο.

Ὅπως πράγματι προκύπτει ἀπό τήν νομολογία αὐτή, ἀποτελοῦν «ἐκ τῶν ὑστέρων εἰσπράξεις» κατά τήν ἔννοια τοῦ κανονισμοῦ 1697/79, μόνο οἱ εἰσπράξεις πού ἔγιναν κατόπιν ἐνεργειῶν, *μετεγενεστέρων τῆς 1ης Ἰουλίου 1980.*

Τό γεγονός ὅτι τό ποσό πού εἶχε ἀρχικῶς ἐπιβληθεῖ εἶχε ὑπολογισθεῖ εἴτε βάσει στοιχείων πού παρέσχον οἱ ἴδιες οἱ ἁρμόδιες ἀρχές, εἴτε βάσει διατάξεων γενικῆς ἰσχύος, οἱ ὁποῖες μεταγενεστέρως ἐκρίθησαν διά δικαστικῆς ἀποφάσεως ὡς ἀνίσχυρες [3] δέν μεταβάλλει κατά τίποτε τήν διαπίστωση αὐτή.

Ἐπίσης, ἡ ἀπαγόρευση εἰσπράξεως τόκων ὑπερημερίας ἐπί τῶν ἐκ τῶν ὑστέρων εἰσπραχθέντων ποσῶν, ὅταν ἡ ἀνεπαρκής εἴσπραξη ὀφείλεται σέ λάθος τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν [4] ἰσχύει μόνο ἐφ' ὅσον ἡ καταβολή διενεργεῖται μετά τήν 1η Ἰουλίου 1980.

Προτείνομε νά ἀποφανθεῖ τό Δικαστήριο ὅτι οἱ καταβολές εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού διενεργήθησαν πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1980 δέν ἀποτελοῦν «ἐκ τῶν ὑστέρων εἰσπράξεις» κατά τήν ἔννοια τοῦ κανονισμοῦ 1697/79.

1 — Recueil 1976, σ. 983.

2 — Salumi καί λοιποί, Συλλογή 1981, σ. 2735.

3 — Ἄρθρο 5, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ.

4 — Ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ.